

Dommerens Hustru

Kærligheds-
Roman

i 3 Akter
50 Afdel.

Iscenesat af Alexander Christian

Optaget af
Nordisk Films Comp.

1391

En Film, der er saa rig paa spændende Oprin som denne, vil altid være sikker paa Publikums Bifald. Ikke et Øjeblik slappes Interessen for denne Kvinde, der lider under sin Mands sygelige Jalously; man følger hendes Skæbne i største Spænding, og man fryder sig med hende over hendes ærlige Kamps lykkelige Sejr!

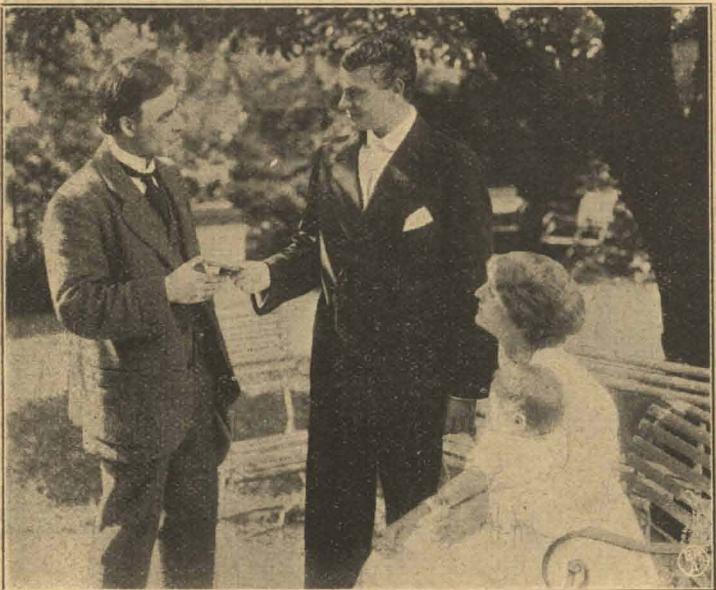
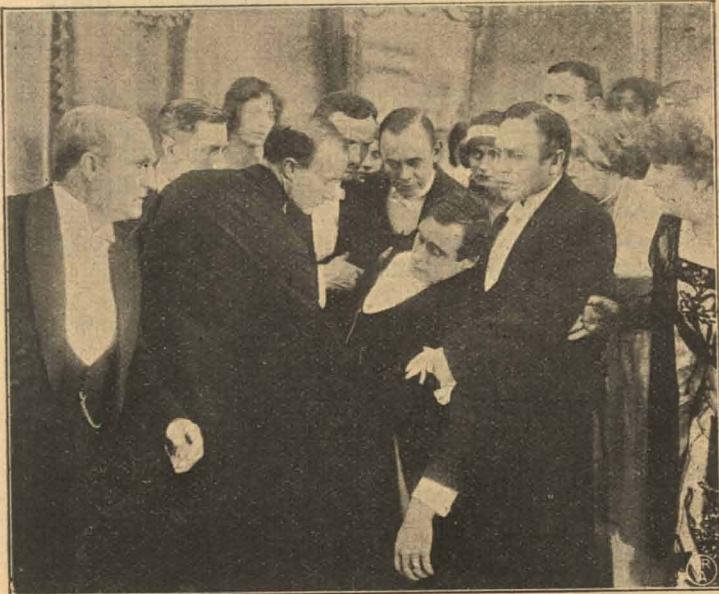
PERSONERNE:

Hans v. Fürst, Dommer . . Hr. Gunnar Sommerfeldt.
Breitenberg, Partikulier . . . Hr. Peter Jørgensen.
Fru Breitenberg . . . . . Fru Felumb-Friis.
Inga, deres Datter . . . . . Frk. Stella Lind.
Gerhard, deres Søn . . . . . Hr. Kai Lind.
Poul Engelhardt, Musiker . . . Hr. Hugo Bruun.

AFDELINGERNE:

1. I Breitenbergs Hjem.
2. Broderen Gerhards Bedrift.
3. »Jeg skal skaffe disse Penge!«
4. Hos Aagerkarlen.
5. »Jeg venter til Kl. 12 og ikke et Minut længere!«
6. Spillelæreren Engelhardt.
7. Kærlighed mellem de to Unge.
8. En Invitation.
9. Samme Aften.
10. Dommerens Frieri.
11. Poul Engelhardts gamle Hjerteonde.
12. Et sørgeligt Syn!

13. Besvimet.
14. Gerhard fester sine Sorger bort.
15. Politiets Besøg.
16. Partikulieren betror sig til Dommeren.
17. Arresteret.
18. Anklaget for Falsk.
19. »Jeg kan ikke frigate ham for Straf, men jeg skal søge at faa ham betinget benaadet.«
20. Hos den syge Poul.
21. »Du skal ikke binde Dig til en Krøbling som mig!«
22. »Vil De saa blive min Hustru?«
23. Tre Aar senere.
24. Dommerens Jalously kender ingen Grænser.
25. Blomsterne fra Løjtnant Sperling.
26. Pouls Meddelelse til Inga.
27. Kompositionen paahøres.
28. Et uheldigt Møde!
29. Atter et heftigt Oprin.
30. Inga betror sig til sin Mand og faar hans Tilgivelse.
31. Igen en Buket Blomster.
32. Paa Prøve!
33. Uvenner paa Livstid.
34. Broderens Besøg.
35. Ingas Afsked med Barnet og Hjemmet.
36. Paa Storbyens Hotel.
37. »Jeg er kommet for at hente Dig med ud til en Tur i det gode Vejr!«
38. I Parken.
39. Atter det gamle Hjerteonde.
40. Gerhard søger ogsaa ind i Parken.
41. Inga iler efter Hjælp.
42. Medaillonen!!
43. Betjentene mistænker Poul for at ville uplyndre den Syge.
44. Atter arresteret.
45. I Forhør.
46. Et Gensyn efter Aars Forløb.
47. Dommerens private Samtale med Arrestanten.
48. Sagen lykkelige Opklaring.
49. Inga faar Oprejsning for al den Uret, der er begaet mod hende.
50. Igen i Lykkens Rige.

Til Skam og Vanære for sine Forældre og sin Søster fører Partikulier Breitenbergs Søn, Gerhard Breitenberg et ryggesløst Liv. Dage og Nætter bortødsler han i Selskab med Byens ietsindige Fugle, og dybere og dybere synker han i Gæld. Saaledes føres han omsider ind paa Forbryderbanen. For at faa Penge udsteder han en Dag til Aagerkarlen Salomon en falsk Veksel, men da Forfaldstimen kommer, er han ikke i Stand til at indfri den. Aagerkarlen indgiver Anmeldelse til Politiet, og Gerhard arresteres.

- For Familien er dette et haardt Slag. Partikulier Breitenberg ved ikke anden Udvej end at betro sig til en mangeårig Ven af Huset, Dommeren Hans v. Fürst, der lover at gøre, hvad der staar i hans Magt for at udvirke, at Gerhard betinget benaades. Det lykkes ham virkelig at skaffe Benaadning for Gerhard, og han sørger endvidere for en Ansættelse i Buenos Ayres. Samme Dag, Hr. v. Fürst meddeler Familien om det heldige Resultat af sine Anstrengelser, anholder han om Datterens Haand. Partikulier Breitenberg og Hustruen, der er stolte over at faa den anseete Dommer til Svigersøn, giver med Glæde deres Samtykke. Ogsaa Datteren — Inga — indvilliger, mere af Taknemmelighed for, hvad Hr. v. Fürst har udrettet, end af virkelig Kærlighed.

Tre Aar forløber. Inga er blevet gift med Hr. v. Fürst. Ægteskabet vilde have været helt lykkeligt og fuldendt har-

monisk, hvis ikke v. Fürst havde lidt af en ofte til Taabelighed grænsende Skinsyge, der Gang paa Gang faar ham til ganske uretfærdigt at krænke Inga med sin Mistanke.

En Dag modtager Inga et Brev fra en tidligere Ven, Paul Engelhardt — en stakkels Krøbling, der lide af ulykkelig Kærlighed til Inga. Han skriver, at hans Førelser for hende har inspireret ham til en Komposition, som han nu saa mindeligt beder hende komme og høre. Inga, der nødig vil saare den ulykkelige Vanskabning, men paa den anden Side ikke tør irritere sin Mands Jalously, beslutter sig efter moden Overvejelse til at fortie sin Visit hos Poul Engelhardt. Imidlertid vil Uhellet, at netop som hun atter forlader Huset, hvori Krøblingen bor, løber hun lige i Armene paa sin Mand, der forundret udspørger hende om hendes Ærinde paa denne Kant af Byen. Det kommer til en alvorlig Forklaring mellem de to Ægtefæller. Inga skrifter for sin Mand og faar Tilgivelse. Samme Dag skriver hun til Poul Engelhardt, at hun er blevet overbevist om at have begaet en stor Fejl ved uden sin Mands Vidende at besøge ham, og at hun har lovet, det ikke skulde ske oftere.

Kort derefter hænder det, at Gerhard vender tilbage til Europa. Det er ikke gaaet ham vel derude i det Fremmede. Han har haft for ringe Modstandskraft overfor de Fristelser, der har tilbuddt sig, og Fædrelandet genser ham som en lurvet, for-

hutlet Vagabond. Hans første Skridt gælder selvfølgelig Søsteren. Inga, der frygter, at Broderens Tilbagevenden skal kaste en Skygge over hendes Ægteskab, tager ikke desmindre vel imod Gerhard og hjælper ham, saa godt hun formaar, med Mad, Penge og Klæder. Men samtidig tager hun det højtidelige Løfte af Broderen, at han ikke vil opsoe hende paany, og at han maa sørge for, at hendes Mand ikke faar at vide, at han er kommen tilbage.

Hr. v. Fürst har dog faaet Nys om, at en fremmed Mandsperson har opholdt sig hos hans Hustru. Hans i Forvejen let vakte Skinsyge faar ny Næring, da Inga energisk vægrer sig ved at give ham Oplysninger. Hr. v. Fürst er nu ikke i Tvivl om, at hans Hustru bedrager ham, og han jager hende ubarmhjertigt bort fra Hjemmet. Hun maa leje sig ind paa et Hotel.

Nogle Dage efter henter Inga Krøblingen til en Spadsretur i en af Byens Parker. De taler sammen som to gode Kammerater og dvæler i Erindringen ved gamle Minder. Men bedst som de sidder paa en Bænk, angriber Paul Engelhardt af et Hjerteonde og falder livløs sammen. Inga skynder sig bort for at tilkalde Hjælp, men medens hun er optaget heraf, kommer Gerhard til Stede. Han bliver forundret ved at finde et døende Menneske liggende ene og hjælpeløs. Han kneler ned og faar tilfældig fat i en Medaillon, som — da han aabner den — viser sig at indeholde Billedet af hans Søster. Han er endnu ikke

kommen sig af sin Forbavelse, da et Par Havebetjente overrasker ham i Færd med at betragte Medaillonen. De er intet Øjeblik i Tvivl om, at de har en Ransmand for sig og fører ham til den nærmeste Politistation. Her kommer han i Forhør hos Hr. v. Fürst, som i Medaillonbilledet genkender et Portræt af sin Hustru. Hvilk'en Forbindelse er der mellem det og den pjaltede Vagabond, i hvis Hænder Medaillonen er fundet? Og hvorledes gaar det til, at denne Vagabond bærer Klædningsstykker, som han — Dommeren — genkender som sine egne? Ved milde og vénlige Overtalelser lykkes det hurtigt Hr. v. Fürst at faa Gerhard til at fortælle om sit Besøg hos Inga, og han forstaar da, hvad der for hende har været Grunden til ikke at ville meddele, hvem den Mand var, som hemmeligt opsøgte hende. Han angrer, at hans Skinsyge paany har spillet ham et Puds, og rækker tilgivende Hustruen sin Haand.

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

DOMMERENS HUSTRU

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

THE JUDGE'S WIFE

THREE PART DRAMA BY NORDISK.

THE NORDISK FILM HIRE SERVICE,

Nordisk Films Co., Ltd.

166 - 170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone—

Gerrard 6172.

Telegrams—

Norfilcom, Ox London.

"The Judge's Wife"

THREE PART DRAMA BY NORDISK.

HEN Gerald Langton pleads with old Solomon, the moneylender, to wait a little longer for the money which he owes, the old usurer is adamant and threatens to put the matter into the hands of the police if the debt is not discharged by two o'clock of the same day. And as the money is certainly not forthcoming the arrest of Gerald on a charge of forgery follows swiftly.

At the Langton's home that evening a party is in progress when the news of Gerald's arrest arrives. One of the guests is James Cunningham, a judge, and naturally it is to him that Gerald's parents turn for advice and help. "I will do all I can to have him bound over," is Cunningham's promise, and a few days later when the examination takes place he is as good as his word.

For a long time Cunningham has been in love with Julia Langford, Gerald's sister, but his proposal of marriage has been rejected. For Julia is herself in love with a young musician named Paul Evans. But on the night of the party Evans is taken ill, and his illness promises to last as long as his life. Therefore, seeing that marriage with Paul is out of the question, she eventually agrees to marry Cunningham, and in due course the wedding ceremony takes place.

But Cunningham proves to be a very jealous husband, and when, some three years later, he finds that his wife has been to see Paul, who is now a confirmed invalid, he immediately suspects her fidelity to him and decides to test this for himself. And when he returns home one day and sees his wife talking in the garden with a man, though she tells him when he asks her that she has had no callers, his suspicions seem to be confirmed.

As a matter of fact, the visitor is Gerald Langford, just returned from abroad, whom Julia has promised to help on condition that her husband knows nothing about it. But when she is questioned by her husband his fury gets the better of him and she is ordered out of the house right away. Packing

a bag, she goes to an hotel and engages a room believing that she has lost her husband for ever.

Some days later Julia calls to take Paul for a walk. Driving to the park, they leave the carriage outside and walk through. Whilst they are sitting on a seat Paul has a heart attack and Julia, frightened, runs for help. But whilst she is away her brother Gerald comes along and finds a locket with his sister's photo inside in the dying man's possession. He is caught looking at this by the police and arrested for stealing it.

At the police station Gerald is recognised by Cunningham, and so is the locket. After his release Gerald, questioned by the jury, tells of his visit to Julia and clears up the suspicions which the jealous husband has harboured against his wife for so long. Then a reconciliation takes place and Gerald is again sent abroad by his sister and the man she loves.

Code : Wife.

Posters : 6-sheet.

D o m m e r e n s H u s t r u.

Personerne:

Hans v. Fürst, Dommer.....Herr Gunnar Sommerfeldt.
Breitenberg, Partikulier.....Herr Peter Jørgensen.
Fru Breitenberg.....Fru Felumb-Friis.
Inga, deres Datter.....Frk. Stella Lind.
Gerhard, deres Søn.....Herr Kai Lind.
Paul Engelhardt, Musiker.....Herr Hugo Bruun.

Til Skam og Vanære for sine Forældre og sin Søster fører Partikulier Breitenbergs Søn, Herhard Breitenberg et ryggesløst Liv. Dage og Nætter bortødsler han i Selskab med Byens letsindige Fugle, og dybere og dybere synker han i Gæld. Saaledes føres han omsider ind paa Forbryderbanen. For at faa Penge udstedes han en Dag til Aagerkarlen Salomon en falsk Veksel, men da Forfaldstimen kommer, er han ikke i Stand til at indfri den. Aagerkarlen indgiver Anmeldelse til Politiet, og Herhard arresteres.

For Familien er dette et haardt Slag. Partikulier Breitenberg ved ikke anden Udvej end at betro sig til en mangeaarig Ven af Huset, Dommeren Hans v. Fürst, der lover at gøre, hvad der staar i hans Magt for at udvirke, at Gerhard betinget benaades. Det lykkes ham virkelig at skaffe Benaadning for Gerhard og sørger endvidere for en Ansættelse i Buenos Ayres. Samme Dag Herr v. Fürst meddeler Familien om det heldige Resultat af sine Anstrengelser, anholder han om Datterens Haand. Partikulier Breitenberg og Hustruen, der er stolte over at faa den ansete Dommer til Svigersøn, giver med Glæde deres Samtykke. Ogsaa Datteren - Inga - indvilliger, mene af Taknemmelighed for, hvad Herr v. Fürst har udrettet, end af virkelig Kærlighed.

Tre Aar forløber. Inga er blevet gift med Herr v. Fürst. Agteskabet vilde have været helt lykkeligt og fuldendt harmonisk, hvis ikke v. Fürst havde lidt af en ofte til Taabelighed grænsende Skinsyge, der Gang paa Gang faar ham til ganske uretfærdigt at krænke Inga med sin Mistanke.

En Dag modtager Inga et Brev fra en tidligere Ven, Paul Engelhardt - en stakkels Krøbling, der lider af ulykkelig Kærlighed til Inga. Han skriver, at hans Følelser for hende har inspireret ham til en Komposition, som han nu saa mindeligt beder hende komme og høre. Inga, der nødig vil saare den ulykkelige Vanskabning, men paa den anden Side ikke tør irritere sin Mands Jalousi, beslutter sig efter moden Overvejelse til at fortie sin Visit hos Paul Engelhardt. Imidlertid vil Uheldet, at netop som hun atter forlader Huset, hvori Krøblingen bor, løber hun lige i Armeene paa sin Mand, der forundret udspørger hende om hendes Frinde paa denne Kant af Byen. Det kommer til en alvorlig Forklaring mellem de to Egtefæller. Inga skrifter for sin Mand og faar Tilgivelse. Samme Dag skriver hun til Paul Engelhardt, at hun er blevet overbevist om at have begaaet en stor Fejl ved uden sin Mands Vidende at besøge ham, og at hun har lovet, det ikke skulde ske oftere.

Kort derefter hænder det, at Gerhard vender tilbage til Europa. Det er ikke gaaet ham vel derude i det Fremmede. Han har haft for ringe Modstandskraft overfor de Fristelser, der har tilbudt sig, og Fædrelandet genser ham som en lurvet, forhutlet Vagabond. Hans første Skridt gælder selvfølgelig Søsteren. Inga, der frygter, at Broderens Tilbagevenden skal kaste en Skygge over hendes Egteskab, tager ikke desmindre vel imod Gerhard og hjælper ham, saa godt hun formaar, med Mad, Penge og Klæder. Men samtidig tager hun det højtidelige Løfte af Broderen, at han ikke vil opsøge hende paany, og at han maa sørge for, at hendes Mand ikke faar at vide, at han er kommen tilbage.

Herr v. Fürst har dog faaet Nys om, at en fremmed Mandsperson har opholdt sig hos hans Hustru. Hans i Forvejen let vakte Skinsyge faar ny Næring, da Inga energisk vægrer sig ved at give ham Oplysninger. Herr v. Fürst er nu ikke i Tvivl om, at hans Hustru be-

drager ham, og han jager hende ubarmhjertigt bort fra Hjemmet. Hun maa leje sig ind paa et Hotel.

Nogle Dage efter henter Inga Krøblingen til en Spadseretur i en af Byens Parker. De taler sammen som to gode Kammerater og dvæler i Erindringen ved gamle Minder. Men bedst som de sidder paa en Bænk, angribes Paul Engelhardt af et Hjerteonde og falder livløs sammen. Inga skynder sig bort for at tilkalde Hjælp, men medens hun er optaget heraf, kommer Gerhard til Stede. Han bliver forundret ved at finde et døende Menneske liggende ene og hjælpeløs. Han knæler ned og faar tilfældig fat i en Medaillon, som - da hanaabner den - viser sig at indeholde Billedet af hans Søster. Han er endnu ikke kommen sig af sin Forbavelse, da et Par Havebetjente overrasker ham i Færd med at betragte Medaillonen. De er intet Øjeblik i Tvivl om, at de har en Ransmand for sig og fører ham til den nærmeste Politistation. Her kommer han i Forhør hos Herr v. Fürst, som i Medaillonbilledet genkender et Portræt af sin Hustru. Hvilken Forbindelse er der mellem det og den pjaltede Vagabond, i hvis Hænder Medaillonen er fundet? Og hvorledes gaar det til, at denne Vagabond bærer Klædningsstykker, som han - Dommerengenkender som sine egne? Ved milde og venlige Overtalelser lykkes det hurtigt Herr v. Fürst at faa Gerhard til at fortælle om sit Besøg hos Inga, og han forstaar da, hvad der for hende har været Grunden til ikke at ville meddele, hvem den Mand var, som hemmeligt opsøgte hende. Han angrer, at hans Skinsyge paany har spillet ham et Puds, og rækker tilgivende Hustruen sin Haand.

*****

Han fælles med en af de andre drenge i klasse, der er ved at blive børnehjemmestudent. Han har ikke fået et sted til at bo, og han skal bo hos sin far, der er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Det er en gammel mand, der ikke har arbejdet i mange år, men han har en god familie. Han har en kone, der er en god person, og de har flere børn. De er alle godt i skolen, og de har en god familie.

Herrische Liebe.

Drama einer Ehe in drei Akten.

Personen:

Hans von Seidlitz.....	Herr Gunnar Sommerfeldt.
Lorenz.....	Herr P. Jørgensen.
Seine Frau.....	Frau Felumb-Friis.
Inga, ihre Tochter.....	Frl. Stella Lind.
Gerhard, ihr Sohn.....	Herr Kai Lind.
Ewald Lorisch, Musiker.....	Herr Hugo Bruun.

Die Familie Lorenz hat sich in mehreren Generationen durch beharrlichen Fleiss einen soliden Reichtum erworben. Aber wie so oft nach tüchtigen Grosseltern und Eltern der Enkel versagt, so ist auch Gerhard im Gegensatz zu seinen Eltern ein verschwenderischer, leichtlebiger, junger Mann, der die strengen Prinzipien seines Vaters im Geheimen dadurch umgeht, dass er Schulden über Schulden macht. Eines Tages aber versagt auch diese Methode, und Gerhard, der sich in einer Not sieht, aus der es fast gar kein Entrinnen mehr gibt, versucht, die Katastrophe durch ein Vergehen gegen das Gesetz aufzuschieben. Aber seine Wechselfälschung wird entdeckt, und Anzeige gegen ihn erstattet. Gerhard sieht seine Verhaftung voraus, ohne es jedoch zu wagen, sich seinem Vater zu offenbaren. An dem Abend, der über sein Schicksal bestimmen soll, gibt der alte Lorenz seinen Freunden und Bekannten ein Fest. Während Gerhard sich mit einer Ausrede gedrückt hat und in einem Balllokal seine Furcht betäubt, spielt sich daheim auch für seine Schwester Inga eine Tragödie ab, die alle ihre Hoffnungen in der Blüte knickt. Seit langem liebt sie den jungen Komponisten Ewald Lorisch, der durch seine Armut gezwungen ist, Klavierstunden zu erteilen und in ihr eine seiner strebsamsten Schülerinnen gefunden hat. Eingeladen, am Festabend die Gäste durch seine Kunst zu erfreuen, wird Ewald Zeuge der Bewerbung des Richters Hans von Seidlitz, der in der Gesellschaft eine glänzende Rolle spielt, und dessen Stellung und Vermögensverhältnisse ihn naturgemäß dem jungen, blutarmen Musiker als einen bedrohlichen Rivalen erscheinen lassen. Ewald hört nicht mehr, wie das junge Mädchen den

Antrag ablehnt. Alles dünkt ihm verloren. Ein altes Leiden kehrt mit vernichtender Macht zurück und hüllt ihn mitleidig in Ohnmacht. Noch hat sich die Aufregung der Gäste über diesen traurigen Vorgang nicht gelegt, als zwei Kriminalbeamte um eine Unterredung bitten und dem entsetzten Vater erklären, dass die Auftrag haben, den jungen Herrn zu verhaften. Da Gerhard nicht im Hause seines Vaters weilt, setzen sie ihre Nachforschungen fort. Lorenz aber, der unter dem furchtbaren Schlag fast zusammengebrochen ist, vertraut sich dem Richter an, der ihm, trotz des Bescheides, den er soeben empfangen hat, das Versprechen gibt, alles zu tun, um Schmach und Schande von der Familie abzuwenden. Inzwischen wird Gerhard mitten aus seinem Vergnügen heraus verhaftet und ins Gefängnis abgeführt. Der Richter hält sein Wort. Zwar ist eine Gerichtsverhandlung und eine Verurteilung des Schuldigen nicht abzuwenden, da aber der junge Mann aufrichtig bereut, gelingt es dem Richter, seine Begnadigung durchzusetzen. Er sieht aber damit noch nicht seine freundschaftliche Hilfe als erledigt an, sondern verschafft Gerhard auch eine Stellung in Buenos Ayres, wohin er sogleich abreist.

Inga hat das Leid, das durch ihrem Bruder über die Familie gekommen ist, nur halb empfunden, hat doch auch sie auf ihr Lebensglück Verzicht leisten müssen. Ewald hat vom Arzt die Gewissheit erhalten, dass er für immer gelähmt bleiben werde und ein neuer Anfall ihm wahrscheinlich das Leben kosten würde. Er verlangt nun selbst von Inga auf alle Hoffnungen zu verzichten.

Als daher Hans von Seidlitz, dem Ingas Eltern zu grossem Dank verpflichtet sind, nochmals um das junge Mädchen anhält, weigert sie sich nicht länger, seine Frau zu werden.

Drei Jahre vergehen. Inga, die ihrem Gatten ein reizendes Kind geschenkt hat, könnte sehr glücklich sein, wenn Seidlitz sie nicht durch seine masslose Eifersucht quälte. Selbst die harmlosen Huldigungen der Offiziere behagen ihm nicht, und er verbietet

schliesslich seiner Frau, Blumengeschenke von den Herren anzunehmen, obschon es ihr ganz unmöglich ist, diese höflichen und ehreerbietig dargebrachten Geschenke zurückzuweisen. Es kommt daher zu einem heftigen Auftritt zwischen den Gatten, und als kurz danach ein Brief Ewalds eintrifft, in dem der Künstler sie bittet, seine neueste Komposition zu hören, kehrt das Erlebnis ihrer Jugend mit dem alten Glanz und der ursprünglichen Stärke in ihr Gedächtnis zurück und sie entschliesst sich, den Wunsch ihres ehemaligen Freundes zu erfüllen. Inzwischen hat der Richter, der seine Heftigkeit bereut, seiner Frau ein Versöhnungsgeschenk besorgt und trifft sie gerade, als sie das Haus des Komponisten verlässt. Inga erzählt ihrem Gatten aufrichtig, zu wem sie gegangen ist, und was sie zu Ewald trieb. Seidlitz kämpft seinen aufsteigenden Argwohn nieder und erhält von seiner Frau das Versprechen, den Besuch nicht mehr zu wiederholen. Ingas Leben könnte sich nun licht und freundlich gestalten, wenn nicht ein Brief ihres Bruders, der heimlich nach Europa zurückgekommen ist und ihre Hilfe begehrte, neue Unruhe und Sorge in ihr Leben brächte. Da sie ihrem Mann, der als Richter seine Pflicht tun müsste, nicht gestehen darf, dass ihr Bruder ein herumirrender Bettler ist, muss sie ihn heimlich empfangen. Das Unglück will, dass gerade an diesem Tage einer der Offiziere, der sich am meisten um sie bemüht, einen Strauss wundervoller Rosen für sie abgibt. Seidlitz, der sie und den Gast beobachtet hat, will seine Frau auf die Probe stellen und richtet später die scheinbar harmlos gemeinte Frage an sie, ob jemand während seiner Abwesenheit hier war. Als sie in ihrer Angst jeden Besuch leugnet, greift er nach den Blumen, die sie versteckt hat, und ein furchtbarer Auftritt ist die Folge. Am nächsten Tage trifft Inga ihren Bruder heimlich im Park. Ihre Zusammenkunft wird von dem Richter beobachtet, der in dem heruntergekommenen Menschen seinen Schwager nicht wieder

erkennt, sondern einen neuen, sein ganzes Glück vernichtenden Verdacht in sich aufsteigen fühlt. Da Inga nicht wagen darf, ihm die Wahrheit zu gestehen, wird ihm dieser Verdacht zur Gewissheit, und er weist die Frau, die sich seiner Meinung nach so wenig würdig ihrer Stellung erwiesen hat, aus seinem Hause. Inga, die nun heimatlos geworden ist, und mit ihrem Manne und ihrem Kinde ihr ganzes Glück verloren hat, klammert sich an den einzigen Menschen, der sie versteht und ihr vertraut, Ewald Lorisch. Allein auf dem ersten Spaziergang, den sie mit dem Invaliden unternimmt, kehrt der Anfall zurück. Der unglückliche Komponist haucht sein Leben aus, während Inga in dem Park verzweifelt umherirrt, um Hilfe für den Unglücklichen zu suchen. Als sie endlich mit einem Polizisten zurückkehrt, ist bereits ein noch grösseres Unglück geschehen. Ihr Bruder hat auf einem zufälligen Wege durch den Park den Unglücksfall beobachtet und findet neben dem Toten ein Medaillon mit dem Bilde seines Schwagers, das er, der seine Schwester nicht mehr gesehen hat, erstaunt betrachtet. Andere Polizisten kommen hinzu und nehmen ohne weiteres an, dass der nachlässig gekleidete Mann einen Diebstahl beabsichtigt hat. Gerhard wird verhaftet und dem Richter vorgeführt. Hans von Seidlitz erkennt in dem zerlumpten Mann zu seinem Erstaunen den ausgewanderten Schwager wieder und erfährt nun von ihm, dass er seine Frau unschuldig verdächtigt hat. Der Richter nimmt sich noch einmal seiner an und eilt dann in das bescheidene Hotel, in dem Inga wohnt, um sich mit ihr zu versöhnen.

Huston

La femme du juge.

Personnages:

Jean Leprince, juge.....M. Gunnar Sommerfeldt
Brémond, rentier.....M. Peter Jørgensen
Madame Brémond.....+ .....Mme Felumb-Friis
Marthe, leur fille.....Mlle Stella Lind
Gérard, leur fils.....M. Kai Lind
Paul Desanges, musicien.....M. Hugo Bruun.

Gérard Brémond, le fils du rentier Brémond fait honte à ses parents et à sa soeur en menant une vie déréglée. Dans des débauches nocturnes Gérard s'enfonce de plus en plus en dette et par là il est mené à la carrière du crime. Pour se procurer de l'agent il fait une lettre de change fausse à l'usurier Salomon, mais lorsqu'elle est échue il ne sait pas , comment la payer. L'usurier l'annonce à la police et Gérard est arrêté.

C'est un coup terrible pour la famille. Le rentier Brémond ne voit d'autre moyen que de se confier à son ami, le juge M. Jean Leprince, qui promet de faire tout ce qui dépend de lui pour lui obtenir un sursis. Et il réussit vraiment à obtenir un sursis à Gérard et à lui procurer en même temps une place à Buénos-Aires. Le même jour où M. Leprince informe la famille du résultat de ses efforts, il leur demande leur fille en mariage. Mr et Madame Brémond donnent avec plaisir leur consentement fiers d'avoir le célèbre juge pour gendre. Et leur fille Mademoiselle Marthe, l'accepte plutôt de reconnaissance que de l'amour.

Trois années se sont écoulées. Marthe est à présent mariée avec M. Leprince Leur ménage aurait été tout à fait heureux si Leprince n'avait pas souffert d'une jalousie quelque fois presque ridicule, qui de plus en plus tourmente sa femme.

Un jour Marthe reçoit une lettre d'un ami de sa jeunesse Paul Desanges, un pauvre bossu, qui toujours a aimé Marthe.

Il écrit que son amour pour elle lui a inspiré à faire une composition, et il lui demande de venir chez lui pour l'entendre. Marthe qui ne veut ni blesser le pauvre bossu par un refus ni exciter la jalouse de son mari, se décide après des réflexions sérieuses à ne pas lui raconter sa visite chez Paul Desanges. Mais le hasard veut , qu'en sortant de la maison de Paul Desanges, elle rencontre son mari qui plein d'étonnement lui demande ce qu'elle a à faire dans cette partie de la ville. Une scène grave a lieu entre les époux. Marthe confesse tout à son mari, qui la pardonne et elle écrit le même jour à Paul Desanges que son mari lui a fait comprendre , qu'elle a eu tort d'aller le voir à son insu, et qu'elle a promis de ne plus le faire.

Peu de temps après, Gérard retourne à l'Europe. Il n'a pu résister aux tentations qu'il a rencontrées à l'étranger et il revient à son pays natal comme un pauvre vagabond dégueillé. Naturellement il s'adresse à sa soeur. Marthe lui fait bon accueil et l'aide aussi bien qu'elle le peut en lui donnant de quoi manger de l'argent et des habits, malgré qu'elle craigne que le retour de son frère n'obcurcira son bonheur. Mais elle lui fait promettre sur son honneur de ne plus s'adresser à elle afin que son mari ne saurait pas qu'il est de retour.

Jean Leprince a eu vent de ce qu'un homme inconnu a été chez sa femme, et sa jalouse se réveille de nouveau, lorsque Marthe refuse de lui donner des renseignements. Jean Leprince ne doute plus que sa femme ne lui trompe et il la chasse de sa maison. Elle est obligée de louer une chambre dans un hôtel.

Quelques jours plus tard Marthe va chercher le bossu pour une promenade dans un des parcs de la ville. Ils parlent comme de bons camarades et se plongent dans les souvenirs de leur jeunesse. Mais pendant qu'il est assis sur un banc Paul est attaqué d'un mal de cœur et tombe par terre inanimé. Pendant que Marthe court pour

appeler au secours , Gérard arrive , étonné de trouver un homme mourant étendu sur le gazon. Il s'agenouille à côté de lui et trouve un médaillon , dans lequel il aperçoit le portrait de sa soeur. Encore tout à fait bouleversé de cette découverte, il est surpris par quelques sergents de ville, qui le prennent pour un brigand et l'emmènent au commissariat. Ici il est interrogé par le juge M. Jean Leprince qui reconnaît le portrait de sa femme dans le médaillon. Quel rapport y a-t-il entre le portrait et le pauvre vagabond qui tenait le médaillon entre ses mains? Comment se peut-il que le vagabond porte des habits que le juge reconnaît comme les siens. En lui parlant d'une manière douce le juge réussit à faire parler Gérard qui lui raconte de sa visite chez Marthe, et il comprend maintenant pourquoi elle n'a pas voulu lui dire le nom de l'homme qui secrètement était venu chez elle. Il regrette que sa jalousie de nouveau lui a fait commettre une injustice et il tend la main à sa femme qui de son côté lui pardonne de tout son coeur son injustice involontaire.

.....

The logo is circular with a stylized globe in the center. A ship is depicted sailing across the globe. The words 'KNORDISK FILMS.' are written along the top inner edge of the circle, and 'COMPAGNI' is written along the bottom inner edge.

